

‘No vull viure aquí com si estigués a l’Índia, m’agrada conèixer el poble i la cultura’

Lloret acull el projecte pilot Parelles Lingüístiques Interreligioses, similar al voluntariat per la llengua però que incorpora el fet religiós

Inés Javega, Bhawna Dhahwanti i Mercè Luis, durant una trobada del projecte a Lloret.

LLORET DE MAR | LAURA FANALS

La Inés Javega és de Lloret de Mar de tota la vida i treballa com a professora de Formació i Orientació Laboral (FP). La Bhawna Dhahwanti va néixer a l'Índia, però fa sis anys que viu a Lloret, on ha fet un curs de perruqueria i busca feina. La Inés és catòlica i la Bhawna, hindú, però això no els ha impedit fer-se amigues després d'haver coincidit en el programa pilot de Parelles Lingüístiques Interreligioses, que la direcció general d'Afers Religiosos

desenvolupa a Lloret.

A totes dues els agrada xerrar. De fet, el primer cop que es van trobar va ser en una cafeteria i van estar parlant durant una hora i mitja, ja que no trobaven mai el moment d'acabar. La Inés havia sentit a parlar del projecte a través del Pla Local d'Acollida i Ciutadania (PLAC), en el qual estava implicada, mentre que la Bhawna el va descobrir gràcies a l'Oficina de Català, de la qual és alumna.

El programa va començar al juny i des de llavors van quedant quan poden: "A vegades passen deu dies sense que ens veiem, però després som capaces de passar-nos quatre hores xerrant i ens posem al dia", expliquen. La religió és un dels temes de conversa, però n'hi ha molts més: "Parlem de les nostres cultures, de la família, de coses quotidianes", explica la Inés. A més, s'ajuden mútuament: "La Inés és professora i jo tinc estudis de Comerç a l'Índia, o sigui que em dóna consells", explica la Bhawna en un català pràcticament perfecte.

Les dues estan més que contentes amb l'experiència. La Inés, a més, la troba molt necessària: "Relacionar-nos amb la gent d'altres països hauria de ser el pa nostre de cada dia. A quin barri no hi ha ningú d'altres nacionalitats?", es pregunta. Per a la Bhawna, que sempre ha procurat integrar-se en la comunitat lloretenca i no tancar-se en un "gueto" hindú, ha estat una bona manera de conèixer gent: "Molts cops et saludes, però trobades en profunditat com aquestes no les havia tingut mai", indica.

Per a totes dues ha estat un bon intercanvi cultural. "Jo sabia que, a l'Índia, la dona no està ben valorada, i m'ha sobtat veure com la Bhawna s'ha adaptat a un estil de vida molt occidental", diu la Inés. La Bhawna hi coincideix: "Jo no vull viure aquí com si estigués allà. M'agrada conèixer el poble i la seva cultura, i tenir l'oportunitat de treballar", assegura, tot destacant la "generositat" de la Inés a l'hora d'ajudar-la: "Li puc preguntar qualsevol cosa en qualsevol moment".

La Mercè Luis és una altra de les voluntàries, aparellada amb la Harpreet Kaur, que també és hindú. Luis subratlla que el programa pot ajudar a donar una "visió global" en un municipi on viuen persones de moltes nacionalitats diferents. "Tinc amigues que viuen en altres pobles a qui els costa veure les virtuts de la diferència, però a mi em sembla molt bonic", indica. Eella i la Harpreet queden una hora a la setmana i parlen "de tot". "El que més m'agrada de la seva cultura és que tenen una visió de la família molt forta, que potser aquí no hi és tant", indica. En el sentit contrari, creu que el que més valora la Harpreet d'ella és "tenir algú d'aquí que quedi amb ella, perquè són molt tímids".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/11/15/no-vull-viure-estigues-lindia/697230.html?utm_source=rss